

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.062/2008/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Róth Miklós ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal Hatósági Főosztály** (1054 Budapest, Széchenyi u. 2.) alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Pest Megyei Bíróság 2007. szeptember 21. napján kelt 1.K.26.728/2005/39. számú ítélete ellen a felperes 40. sorszám alatt előterjesztett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 250.000 (kettőszázötvenezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Pesti Központi Kerületi Bíróság az egyesített perben hozott 6.K.62.454/1995/22. sorszámú végzésével, a 9250416483. és a 9250437299. számú határozatok felülvizsgálata iránti pert, a felperes perbeli jogképességének hiányában, a Polgári

perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 157. § a) pontja alapján megszüntette. A végzés elleni felperesi fellebbezésre eljáró Fővárosi Bíróság a per tárgyalását az 1998. június hó 10. napján kelt 58.Kf.33.115/1998/2. számú végzésével, a 9.Pk.61.278/1997. számú eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette, mert az eljárása során tudomást szerzett arról, hogy a Legfelsőbb Bíróság Kny.II.27.756/1996/2. számú végzését - amely a ... Társadalmi Szervezet nyilvántartásba vételét megtagadó elsőfokú végzést helybenhagyta - a Legfelsőbb Bíróság a Kfp.X.27.328/1997/4. számú végzésével az elsőfokú végzésre is kiterjedően hatályon kívül helyezte.

A felperes 2004. február 1-jei beadványában kérte az 58.Kf.33.115/1998. számú ügy folytatását. A Fővárosi Bíróság Közigazgatási Kollégiumának vezetője, mint a 60.Kf. másodfokú tanács elnöke elfogultságot jelentett be, melyre figyelemmel a Fővárosi Bíróság Közigazgatási Szakág bírái valamennyien elfogultságot jelentettek be, és más bíróság kijelölését kérték. A 2004. április hó 14. napján hozott 2.Kkk.50.021/2004/2. számú végzésével a Fővárosi Ítéltábla eljáró bírósággul a Pest Megyei Bíróságot jelölte ki.

A kijelölés folytán eljáró Pest Megyei Bíróság, mint másodfokú bíróság bírálta el 2005. május 9. napján Kf.25.004/2004/7. számú végzésével a Pesti Központi Kerületi Bíróság 6.K.62.454/1995/22. számú végzése elleni felperesi fellebbezést, akként, hogy a hivatkozott végzést hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A jogerős végzés indokolása a Pest Megyei Bíróság jelölte meg, mint az új eljárásra illetékességgel rendelkező bíróságot.

Ilyen előzmények után a Pest Megyei Bíróság a felperes keresetét elutasította. Elsődlegesen a felperesnek a per tárgyát jelentő határozatot, a bíróság összetételét és hatáskörét érintő eljárásjogi kifogásait vizsgálta. Rögzítette, hogy a felperes a terhére 27.856.000 forint adóhiányt, 13.900.000 forint adóbírságot, 150.000, illetőleg 100.000 forint mulasztási bírságot és 28.827.000 késedelmi pótlék fizetési kötelezettséget megállapító 9250416483., és 9250437299. számú határozatok felülvizsgálatát kérte, keresetleveleit a PKKB érkeztette. Az eljárás megindításakor hatályban lévő Pp. 11. § h) pontja alapján a közigazgatási határozat felülvizsgálatára irányuló perben a bíróság egyes bíróként járt el, az eljárásra a Pp. 326. § (2) bekezdése alapján, a Pesti Központi Kerületi Bíróságnak volt hatásköre. A felperes ezért megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a bíróságnak tanácsban kellett volna eljárnia. Miután a hivatkozott időközben megváltozott hatásköri szabályok vonatkoztak a folyamatban lévő ügyekre is, a bírósági felülvizsgálati eljárásra a megyei bíróságnak, míg a fővárosban a Fővárosi Bíróságnak van hatásköre. A hatásköri változások bekövetkeztét követően újra indult bírósági eljárásban már nem járhatott el a hatáskörrel nem rendelkező helyi bíróság, de kizárás folytán a Fővárosi Bíróság sem. Egyebekben az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy a kereset előterjesztésekor hatályban volt eljárásjogi szabályok abban az esetben tették lehetővé a hatósági határozat felülvizsgálatának kezdeményezését ha az ügyfél jogszabálysértésre hivatkozott. A felperes egyik határozat esetében sem hivatkozott olyan anyagi jogi jogszabályra, amelyet az alperes megsértett, elsősorban az adóalanyiságára vonatkozó és az eljárási szabálysértéseket állító

hivatkozásokat tett. Jogszabálysértés megjelölésének hiányában, az elsőfokú bíróság a megalapozatlan keresetet elutasította.

Az ítélet ellen, annak hatályon kívül helyezése és a Pest Megyei Bíróságnak arra történő utasítása iránt, hogy az ügy iratait érdemi elbírálás végett küldje vissza a Pesti Központi Kerületi Bíróságnak, a felperes élt fellebbezéssel. Indokai szerint a per elsőfokú elbírálására a Pest Megyei Bíróság sem hatáskörrel, sem illetékességgel nem rendelkezett, mert a Fővárosi Ítéltábla a Pesti Megyei Bíróságot kizárólag a másodfokú eljárás lefolytatására jelölte ki. Amikor a Pest Megyei Bíróság a PKKB permegszüntető végzését a Kf.25.004/2007/4. számú végzésével hatályon kívül helyezte, az ügy iratait vissza kellett volna küldenie a Pesti Központi Kerületi Bíróságnak. A Pesti Központi Kerületi Bíróság pedig ha úgy látta volna, hogy jogszabályváltozás folytán már nem ő a hatáskörrel rendelkező bíróság, akkor az ügyet áttette volna a szerinte hatáskörrel és illetékességgel rendelkező bírósághoz, és ebben az esetben az áttételt elrendelő végzés ellen a felek fellebbezési jogukkal élhettek volna. Hivatkozott az 1997. évi LXXII. törvény 8. §-ára, amely a közigazgatási pereket a megyei bíróság hatáskörébe rendelte. Ezt az új rendelkezést a hatálybalépés, vagyis 1999. január 1. után indult ügyekben kell alkalmazni. A törvény 35. § (5) bekezdése kimondja, hogy nem minősül e törvény hatálybalépése után indult ügynek az, ha a másodfokú bíróság illetve a felülvizsgálati eljárásban a Legfelsőbb Bíróság a megtámadott határozatot hatályon kívül helyezi és az ügyben eljáró bíróságot új eljárás lefolytatására utasítja.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, és másodfokú költséget igényelt.

A fellebbezés nem alapos.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között vizsgálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét. A felperes kizárólag olyan eljárási szabálysértésekre hivatkozott, melyek következtében azt kellett tisztázni, hogy az elsőfokú eljárás során az eljáró bíróság követett-e el olyan eljárásjogi hibát, amely ítéletének a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátaira tekintet nélküli hatályon kívül helyezését eredményezhette volna. A felperes eljárásjogi hibákra alapított érvelése két pilléren nyugodott, egyfelől azt a hatásköri és illetékességi szabályok megsértésére alapította, másrészt a kijelölt végzés téves értelmezésére hivatkozott.

A Pp. módosításáról szóló 1997. évi LXXII. törvény (a továbbiakban : Tv.) 8. §-a a közigazgatási pereket megyei bíróság hatáskörébe utalta. A törvény 34. § (2) és (3) bekezdései a hatásköri változás folytán az ügyeknek a megyei bírósági hatáskörbe való átadásáról rendelkeznek, azt a perindítás hatályához kötve. A Tv. azonban eredeti rendelkezéseivel nem lépett hatályba, ezért a felperes tévesen hivatkozott a fellebbezésében e jogszabály 35. §-ának (5) bekezdésére. Az ilyen formában történő hatálybalépés elmaradásának oka az igazságszolgáltatással kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló 1998. évi LXXI. törvény (a továbbiakban: Igtv.)

megalkotása és 1999. január 1-jei hatálybalépése volt. Az IgTV. a Tv. egyes rendelkezéseit - ekként a Tv. szerint módosított Pp. rendelkezéseket is - és a Pp. egyes rendelkezéseit is módosította. Az IgTV. 5. § (2) bekezdése a Pp. 23. § (1) bekezdés f) pontja helyébe léptette be azt a rendelkezést, amely a közigazgatási pereket megyei bíróság hatáskörébe utalja. Az IgTV. a Tv., annak hatályba léptető rendelkezését is módosította, megtartva főszabályként az 1999. január 1-jei hatálybalépést, azzal, hogy a törvény 8. §-ának hatálybalépéséről külön törvény rendelkezik (IgTV. 1. § (3) bekezdés).

Külön törvény megalkotásának hiányában a Legfelsőbb Bíróság Közigazgatási Kollégiuma véleményében úgy foglalt állást, hogy miután a közigazgatási perek 1999. január 1-től a megyei bíróság hatáskörébe tartoznak, mely megyei bírósági hatáskört nem a Tv. állapítja meg, így erre a rendelkezésre nem vonatkozhat a Tv. 35. §-ának (1) bekezdése, amely szerint a törvény 1999. január 1-jén hatályba lépő rendelkezését a hatálybalépés után indult ügyekben kell alkalmazni. A Tv. 35. §-ának (2)-(5) bekezdéséről külön törvény rendelkezik, tehát nem volt hatályos az a rendelkezés, amely szerint a helyi bíróság a megyei bíróságnak küldi meg a megyei bíróság hatáskörébe tartozó ügyeket, ha az ügyben a perindítás hatályai még nem álltak be. E rendelkezések összevetéséből az következett, hogy közigazgatási perekben a helyi (városi) bíróság hatásköre 1999. január 1-jével megszűnt és a megyei (fővárosi) bíróság hatásköre áll fenn. A folyamatban lévő ügyekben tehát a hatáskör hiányát hivatalbóli figyelembe vételére vonatkozó rendelkezést (Pp. 28. §) kellett alkalmazni. Ha az ügyben a perindítás hatályai (Pp. 128. §) nem álltak be, a Pp. 129. § (1) bekezdés alapján a keresetlevél áttételéről kellett rendelkezni, ha a perindítás hatályai beálltak, a pert a Pp. 157. § a) pontja alapján kellett megszüntetni, és a Pp. 158. § (2) bekezdése szerint el kellett rendelni a hatáskörrel rendelkező megyei bírósághoz való áttételét (1999/8 KGD).

A hivatkozott rendelkezések alapján egyértelmű, hogy minden közigazgatási per - és ilyen a felperes által indított per is - 1999. január 1-től megyei bírósági hatáskörbe tartozik, ezért a felperesnek a Tv.-re alapított hatáskör hiányát kifogásoló érvelése nem helytálló, az elsőfokú bíróság nem sértett hatásköri szabályt.

Ezt követően a másodfokú bíróság az illetékesség kérdését vizsgálta figyelemmel a kijelölésre. A Fővárosi Bíróság valamennyi, közigazgatási perben eljárni jogosult bírója a Pp. 13. § (1) bekezdés e) pontja szerinti elfoglaltságot jelentett be. A Pp. 13. §-ában így meghatározott kizárási ok az eljárás egész folyamatában, annak minden szakaszában érvényesül. A kizárási szabályokat az adott konkrét ügyben kell alkalmazni. Ez az ügy jelen esetben a felperes által kezdeményezett per, a kijelölés az ügy befejezéséig áll fenn. A Pest Megyei Bíróság ezért az elsőfokú ítéletet hatáskörben eljáró és illetékes bírósággént hozta meg.

A fellebbezés a per érdemét, azaz az anyagi jogi kérdéseket illetően hozott ítéleti megállapításokat nem érintette, azt a fellebbezés korlátaira figyelemmel a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A felperes a Pp. 78. § (1) és (2), valamint Pp. 79. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes másodfokú perköltségének viselésére.

Az illetékről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés d) pontja alapján a feljegyzett fellebbezési illetéket a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2008. május 28. napján

Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke,

Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,

Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő